

ព័ត៌មានវិទ្យា

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักปลัดเทศบาล ฝ่ายส่งเสริมกิจการขนาดเล็ก โทร. ๐๕๕-๒๑๔๒๑๗

ที่ ๑๒๐๐๒๖๘/๑๘๐

วันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง อาชญากรรมบานปลายในสถานีขนส่งผู้โดยสาร

เรียน หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ เทศบาลนครลำปาง ได้รับหนังสือ ที่ ลป-๐๐๒๓.๓/๓๔๒๕ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ แจ้ง
มติการประชุมคณะกรรมการอำนวยการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดลำปาง ครั้งที่
๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๑ มีมติเห็นชอบให้เทศบาลนครลำปาง นำพื้นที่ของจ้าหน่ายตัวรถโดยสารสถานี
ขนส่งฯ สามารถนำไปจัดทำประโยชน์ในทรัพย์สินได้ โดยถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดหา
ผลประโยชน์ในทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๗

๑.๒ เทศบาลนครลำปาง ได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลนครลำปาง ในคราวประชุมสภาเทศบาล
สมัยประชุมสามัญ สมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๑ ประจำปี ๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เห็นชอบให้ผู้ประกอบการ
เดินรถรายเดิม จำนวน ๑๙ ราย เช่าซองจ้าหน่ายตัวโดยสารภายในสถานีขึ้นส่ง โดยไม่ต้องดำเนินการประมูล

๓๙๗ เทศบาลนครลำปาง ได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบการเดินรถทุกบริษัท จำนวน ๑๙ ราย มาทำสัญญาเช่าช่องจราจรตัวต่อตัวโดยสาร ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป (หนังสือแจ้งบริษัทฯ ให้ไปทำสัญญา ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๑) รายละเอียดตามเอกสาร ๑

๑.๔ เทศบาลนครลำปาง ได้รับหนังสือจากผู้ประกอบการเดินรถโดยสาร ที่ พิเศษ/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ เรื่อง ขอคัดค้านการเก็บเงินค่าเข้าห้องจำหน่ายตั๋วของสถานีขนส่งผู้โดยสารเทศบาลนครลำปาง

๑.๕ เทศบาลนครลำปาง มีหนังสือ ที่ ลป ๕๒๐๐๑/๓๘๙๓ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ เรื่อง ชี้แจงเกี่ยวกับการกำหนดค่าเช่าซองจำหน่ายตัวโดยสารภายในอาคารสถานีขนส่งผู้โดยสารจังหวัดลำปาง เอกสาร ๒

๑.๖ สำนักงานเขตส่งจังหวัดลำปาง มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ลป ๐๐๑๒/๔๕๔ ลงวันที่ ๓๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ เรื่อง ขอให้ตรวจสอบการจัดเก็บค่าเช่าชั่วคราวในอาคารสถานีขนส่งผู้โดยสารจังหวัดลำปาง เอกสาร ๓

๑.๗ สำนักงานเขตฯจังหวัดลำปาง มีหนังสือที่ ลป ๐๐๑๒/๖๔๘ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๑ เรื่อง

ขอให้ชัชลกการจัดเก็บค่าเช่าซองจำนำยตัวโดยสารภายในอาคารสถานีขนส่งผู้โดยสารจังหวัดลำปาง เอกสาร ๔
๑.๔ สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ลป ๐๐๒๓.๗๙๖๕๐ ลงวันที่ ๗

กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เรื่อง ตอบข้อหารือแนวทางการบริหารจัดการช่องจำหน่ายตัวสถานีขนส่งผู้โดยสารจังหวัดลำปาง “เทศบาลนครลำปางไม่ควรนำช่องจำหน่ายตัวของสถานีขนส่งผู้โดยสารฯ ไปจัดทำประโยชน์ เนื่องจากช่องจำหน่ายตัวโดยสารเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการให้บริการด้านขนส่งสาธารณะ ถือเป็นกิจการของรัฐที่พึงจัดให้มีเพื่อเป็นบริการสาธารณะขึ้นพื้นฐานให้แก่ประชาชน และรัฐได้มีการจัดสรรงเงินงบประมาณรายจ่ายเป็นประจำปีอยู่แล้ว” เอกสาร ๕

๒. ข้อเท็จจริง

สังคมกรรมการกฎหมาย มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๔/๑๗๕ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๒ เรื่อง ขอหารือกรณีเทศบาลครลำปางเรียกเก็บค่าเข้าซองจำหน่ายตัวโดยสารภายในอาคารสถานีขนส่งผู้โดยสาร แจ้งผลการพิจารณาข้อหารือกรณีการขนส่งทางบกหารือข้อกฎหมายเกี่ยวกับการเรียกเก็บค่าเข้าซองจำหน่ายตัวโดยสารภายในอาคารสถานีขนส่งผู้โดยสารจังหวัดลำปางประเด็นดังกล่าว และมีความเห็นว่า เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า

คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางได้กำหนดเฉพาะอัตราค่าบริการในการใช้สถานีขนส่งตามประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่องการกำหนดอัตราค่าบริการสถานีขนส่งและระเบียบปฏิบัติการใช้สถานีขนส่งฯ เท่านั้น และมิได้มีบทบัญญัติของกฎหมายใดกำหนดอัตราค่าบริการสถานีขนส่งกรณีอื่นไว้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการถ่ายโอนภารกิจด้านการบริหารจัดการกิจการสถานีขนส่งผู้โดยสาร จึงมีหน้าที่และอำนาจในการบริหารและดำเนินการที่เกี่ยวเนื่องกับสถานีขนส่งผู้โดยสาร รวมทั้งสามารถจัดหาประโยชน์ตอบแทนการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินจากอาคารสถานีขนส่งผู้โดยสารนั้น เพื่อนำมาบริหารจัดการ และพัฒนาส่งเสริมการดำเนินกิจการสถานีขนส่งผู้โดยสารขององค์กร————— ปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป ดังนั้น เมื่อเทศบาลนครลำปาง มีหน้าที่และอำนาจในการบริหารจัดการสถานีขนส่งผู้โดยสาร จังหวัดลำปางแล้ว หากเทศบาลนครลำปางประสงค์ จะจัดเก็บค่าเช่าช่องจราจรทั่วโดยสารภายในอาคารสถานีขนส่งผู้โดยสารจังหวัดลำปางจากผู้ประกอบการขนส่งและให้นำเป็นรายได้จากทรัพย์สินของเทศบาล โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๖ (๓) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๕๙๖ ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๗ แล้ว เทศบาลนครลำปางย่อมสามารถเรียกเก็บค่าเช่าช่องจราจรทั่วโดยสารภายในอาคารสถานีขนส่งผู้โดยสารจังหวัดให้เหมาะสมสมและถูกต้องตามที่กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกำหนดได้ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เวื่อง การเรียกเก็บค่าเช่าช่องจราจรทั่วโดยสารภายในอาคารสถานีขนส่งผู้โดยสารของเทศบาลนครลำปาง เอกสาร ๗

๓. ข้อพิจารณา/ข้อเรียนเสนอ

ตามข้อ ๒ เห็นควรดำเนินการ ดังนี้

๓.๑ สำเนาแลงฟายนิติการ กองวิชาการฯ และฝ่ายพัฒนารายได้ กองคลัง เพื่อทราบ

๓.๒ ทำหนังสือแจ้งผู้ประกอบการเดินรถโดยสาร จำนวน ๑๙ ราย ให้เข้ามาทำสัญญาเช่ากับเทศบาลนครลำปาง ภายใน ๑๕ วันทำการนับจากวันที่ได้รับหนังสือแจ้งให้ไปทำสัญญา ทั้งนี้ ให้สัญญามีผลตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๖๑ เป็นต้นไป

๓.๓ ปิดประกาศฯ ประชาสัมพันธ์ประเด็นดังกล่าว ณ บอร์ดประชาสัมพันธ์ของสถานีขนส่งผู้โดยสาร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นควรประการใดโปรดพิจารณาสั่งการ

ส.ต.ต.หญิง

(ธิติรัตน์ คุณหมก)

ผู้ช่วยปลัดเทศบาล / กศก
เพื่อโปรดพิจารณา

ทั่วหน้าฝ่ายส่งเสริมกิจการขนส่ง

เนื่องในลักษณะเป็นภาระของเทศบาล
ที่ไม่สามารถดำเนินการจัดทำสัญญา
มห้ามนำเข้าจังหวัดลำปาง
ได้ท่องเที่ยวที่จังหวัดลำปาง

ส.ต.ต. (นายสุรศักดิ์ จำปาอุป)

ผู้ช่วยปลัดเทศบาล

(นายยุทธนา ศรีสมบูรณ์)

รองปลัดเทศบาล ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดเทศบาล

นางสาว. น้ำฝน ไชยรัตน์

(นายกิตติวุฒิ ธรรมรงค์)

นายกฤษณะรัตน์ ธรรมรงค์

นาย มน皮. ใจดี

สำนักปลัดเทศบาลนครลำปาง

๑๑ เม.ย. ๒๕๖๒ กิจการบันทึก

ถ้าแก้ไขโดยดู

ที่ ๑๗ ๐๙๐๔/๓๔๔

ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒

สำนักงานเทศบาลนครลำปาง
เลขรับ ๐๐๔๒๖๒
วันที่ ๑๑ เม.ย. ๒๕๖๒
เวลา ๑๖.๐๐ น.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตดินแดง กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

สำนักปลัดเทศบาล

งาน คือการบันทึก

เลขรับ ๘๐๑

วันที่ ๑๑ เม.ย. ๒๕๖๒ เวลา ๑๖.๐๐ น.

เมษายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอหารือกรณีเทศบาลนครลำปางเรียกเก็บค่าเช่าช่องจำหน่ายตัวโดยสารภายในอาคารสถานี

บนส่วนผู้โดยสาร

เรียน นายกเทศมนตรีนครลำปาง

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๔/ป ๓๔
ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๒

สถานีขอนส่งเทศบาลนครลำปาง
รับที่ ๐๙๒
วันที่ ๑๗ เม.ย. ๒๕๖๒
เวลา ๑๐.๕๙ น.

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การเรียกเก็บค่าเช่าช่องจำหน่ายตัวโดยสารภายในอาคารสถานีบนส่วนผู้โดยสารของเทศบาลนครลำปาง

ตามที่กรรมการขันส่งทางบกได้อ่านมา ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เกี่ยวกับการเรียกเก็บค่าเช่าช่องจำหน่ายตัวโดยสารภายในอาคารสถานีบนส่วนผู้โดยสารของเทศบาลนครลำปาง และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ขอให้สำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี) กระทรวงคมนาคม (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรรมการขันส่งทางบก) กระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) และเทศบาลนครลำปาง แต่งตั้งผู้แทนไปซื้อเจ้าของที่จริง นั้น

บันทึก คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว และมีความเห็นปรากមตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้ส่งมาด้วยนี้ อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อทราบ ตามระเบียบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ราษฎร์ พูลวุฒิ

(นางสาวจารุวรรณ เยงตระกูล)
เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา

กองกฎหมายบริหารราชการแผ่นดิน

ฝ่ายกฎหมายเมืองการปกครอง

โทร. ๐ ๒๒๑๑ ๐๒๐๖-๙ ต่อ ๑๓๐๑ (นางสาวพัชรี)

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๒๖ ๕๗๙๕

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การเรียกเก็บค่าเช่าของจำนวนตัวโดยสารภายในอาคารสถานีขึ้นส่งผู้โดยสาร
ของเทศบาลนครลำปาง

กรรมการขอนส่งทางบกได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๙๐๘/๑๖๔๒๑ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า สำนักงานขอนส่งจังหวัดลำปางได้มีหนังสือหารือการขอนส่งทางบก กรณีเทศบาลนครลำปางเรียกเก็บค่าเช่าซองจำนวนตัวโดยสารภายในอาคารสถานีขึ้นส่งผู้โดยสารจากผู้ประกอบการขอนส่งโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๗๖ ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๓ นั้น สามารถดำเนินการได้หรือไม่เพียงใด โดยเทศบาลนครลำปางและกรรมการขอนส่งทางบกมีความเห็นแตกต่างกัน ดังนี้

๑. เทศบาลนครลำปางเห็นว่า กรรมการขอนส่งทางบกได้ถ่ายโอนภารกิจการบริหารการดำเนินการสถานีขึ้นส่งผู้โดยสารจังหวัดลำปาง และทำการส่งมอบทรัพย์สินและโอนอาคารสถานีขึ้นส่งผู้โดยสารจังหวัดลำปางให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว เทศบาลนครลำปางจึงเป็นผู้บริหารและดำเนินกิจการสถานีขึ้นส่งผู้โดยสาร มีหน้าที่จัดให้มีและควบคุมการจอดรถ รวมทั้งมีสิทธิใช้สอยและมีรายได้อันเกิดจากการทำกิจการที่จอดรถของเทศบาลนครลำปาง ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๗๖ โดยถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการอนุกรรมการอำนวยการประจำจังหวัดลำปาง ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๑ ได้มีมติเห็นชอบให้เทศบาลนครลำปางนำพื้นที่ซองจำนวนตัวโดยสารภายในอาคารสถานีขึ้นส่งผู้โดยสารจังหวัดลำปางไปจัดหาผลประโยชน์ในทรัพย์สินได้ โดยอาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว

๒. กรรมการขอนส่งทางบกเห็นว่า กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๒๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติการขอนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ กำหนดให้สถานีขึ้นส่งผู้โดยสารเป็นสถานที่ซึ่งใช้เป็นศูนย์รวม กระจาย และสับเปลี่ยนรถสำหรับการขอนส่งผู้โดยสาร รวมทั้งเป็นสถานที่ให้บริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการขนส่ง มิใช่เป็นเพียงสถานที่หยุดรับส่งผู้โดยสารหรือสถานที่จอดรถเท่านั้น โดยในการดำเนินการสถานีขึ้นส่งผู้โดยสารจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการขอนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และกฎระเบียบที่เกี่ยวกับการดำเนินการสถานีขึ้นส่งผู้โดยสาร ซึ่งตามระเบียบกรรมการขอนส่งทางบก ว่าด้วยการบริหารและดำเนินกิจการสถานีขึ้นส่งผู้โดยสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ต้องจัดสรรงพื้นที่ภายในอาคารสถานีขึ้นส่งผู้โดยสาร เพื่อให้ผู้ประกอบการขอนส่งใช้เป็นสถานที่จำหน่ายตัวโดยสารอย่างเพียงพอและเป็นระเบียบ โดยต้องจัดให้มีป้ายแสดงอัตราค่าโดยสารและรายละเอียด

เส้นทางให้บริการอย่างชัดเจน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การดำเนินกิจการสถานีขึ้นสู่โดยสารเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และผู้โดยสารได้รับความสะดวกในการเดินทาง ไม่ถูกเอกสารเอาเบรียบโดยไม่เป็นธรรม จากผู้ประกอบการขนส่ง มิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของผู้ประกอบการขนส่งเท่านั้น ประกอบกับระเบียบกระทรวงคมนาคม ว่าด้วยการรับจ่ายเงินค่าบริการสถานีขึ้นส่ง กรมการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๓๒ มิได้กำหนดให้ค่าเช่าช่องจำหน่ายตัวโดยสารเป็นรายรับที่เกิดจาก การดำเนินกิจการสถานีขึ้นสู่โดยสาร ดังนั้น เทศบาลนครลำปางจึงมีอาชญากรรมเก็บค่าเช่าช่องจำหน่ายตัวโดยสารภายในอาคารสถานีขึ้นสู่โดยสารจังหวัดลำปาง โดยถือเป็นรายรับ อันเกิดจากการทำกิจการที่จอดรถตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ประกอบกับระเบียบ กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความถูกต้อง และเพื่อรักษาผลประโยชน์ ของทางราชการและเกิดความเป็นธรรมกับผู้ประกอบการขนส่ง รวมทั้งคุ้มครองประชาชนผู้ใช้บริการ จึงขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า เทศบาลนครลำปางสามารถดำเนินการเรียกเก็บค่าเช่าช่องจำหน่ายตัวโดยสารภายในอาคารสถานีขึ้นสู่โดยสารได้หรือไม่ เพียงใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมการขนส่งทางบก โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี) ผู้แทนกระทรวงคมนาคม (สำนักงานปลัดกระทรวงและการขนส่งทางบก) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) และผู้แทนเทศบาลนครลำปาง เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า ปัจจุบันกรมการขนส่งทางบก ได้มีการถ่ายโอนภารกิจด้านการบริหารจัดการสถานีขึ้นสู่โดยสารบางส่วนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และแนบปฏิการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องบริหารจัดการสถานีขึ้นสู่โดยสารให้เป็นไปตามกฎหมายเฉพาะที่มีผลใช้บังคับในเรื่องดังกล่าว ซึ่งข้อ ๔ แห่งระเบียบกรมการขนส่งทางบก ว่าด้วยการบริหารและดำเนินกิจการสถานีขึ้นสู่โดยสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และต้องดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบ ประกาศ คำสั่ง ที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานีขึ้นสู่โดยสารไม่ว่าจะออกโดยกรมการขนส่งทางบกรหรือหน่วยงานอื่น แต่ปรากฏว่าพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องมีมีบทบัญญัติให้กำหนดไว้เป็นการเฉพาะ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ประเภทใดได้บ้างสำหรับการดำเนินกิจการสถานีขึ้นสู่โดยสาร ประกอบกับข้อ ๑๙ แห่งระเบียบกรมการขนส่งทางบก ว่าด้วยการบริหารและดำเนินกิจการสถานีขึ้นสู่โดยสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฯ กำหนดไว้แต่เพียงให้องค์กร

๑ข้อ ๔ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดำเนินงานสถานีขึ้นสู่โดยสารต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และต้องดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบ ประกาศ คำสั่ง ที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานีขึ้นสู่โดยสารไม่ว่าจะออกโดยกรมการขนส่งทางบกรหรือหน่วยงานอื่น ตลอดจนต้องบริหารจัดการงานสถานีขึ้นสู่โดยสารให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

๒ข้อ ๑๙ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดเก็บค่าบริการสถานีขึ้นสู่ให้เป็นไปตามอัตราที่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางกำหนด

ประกอบส่วนห้องถีนต้องจัดเก็บค่าบริการสถานีขันส่งให้เป็นไปตามอัตราที่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกำหนด โดยกรรมการขนส่งทางบกได้ออกประกาศกรรมการขนส่งทางบกเรื่อง การกำหนดอัตราค่าบริการสถานีขันส่งและระเบียบปฏิการใช้สถานีขันส่ง ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๓๓ กำหนดไว้เฉพาะอัตราค่าบริการที่ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่ง จะต้องชำระให้แก่สถานีขันส่งผู้โดยสารสำหรับการเดินรถในอัตราค่าบริการต่อคันต่อเที่ยวเท่านั้น อีกทั้งข้อ ๕๔ และข้อ ๖๕ แห่งระเบียบกระทรวงคมนาคมฯ ด้วยการรับจ่ายเงินค่าบริการสถานีขันส่ง

กรรมการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๓๒ กำหนดให้ค่าบริการสถานีขันส่งจำนวนเก้าบาทถ้วนที่ถือเป็นเงินรายรับอันเกิดจากการดำเนินกิจการสถานีขันส่งผู้โดยสารที่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ในอัตรา้อยละ ๒๕ ของจำนวนเงินที่ได้รับทั้งสิ้นนั้น เป็นระเบียบที่อุกตามความในมาตรา ๒๕๕ วรรคท้าแห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีการ

๔ ในระเบียบ

“ค่าบริการสถานีขันส่ง” หมายความว่า บรรดาเงินรายรับที่เกิดจากดำเนินกิจการสถานีขันส่งผู้โดยสาร ซึ่งมีดังนี้

- (๑) เงินรายรับค่าบริการใช้สถานีขันส่งตามประกาศกรรมการขนส่งทางบก
- (๒) เงินส่วนลดจากการใช้โทรศัพท์สาธารณะ
- (๓) เงินรายรับจากการจัดให้มีบริการห้องสุขา
- (๔) เงินรายรับจากการจัดให้มีบริการจำหน่ายสินค้าเบ็ดเตล็ดและเครื่องดื่ม
- (๕) เงินรายรับจากการจัดให้มีบริการรับฝากสิ่งของ
- (๖) เงินรายรับจากการจัดให้มีรถรับจ้าง
- (๗) เงินรายรับค่าบริการจอดรถรับจ้าง
- (๘) เงินรายรับค่าบริการรถเข็นขนสัมภาระสิ่งของ
- (๙) เงินรายได้อื่น ๆ ซึ่งต้องขอตกลงกับกระทรวงการคลังเป็นกรณี ๆ ไป

ข้อ ๖ ค่าบริการสถานีขันส่ง ให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินในอัตรา้อยละ ๒๕ ของจำนวนเงินที่ได้รับทั้งสิ้น เว้นแต่จะได้รับความตกลงกับกระทรวงการคลังเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๒๕ บรรดาเงินที่ส่วนราชการได้รับเป็นกรรมสิทธิ์ ไม่ว่าจะได้รับตามกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับ หรือได้รับชำระตามอำนาจหน้าที่หรือสัญญา หรือได้รับจากการให้ใช้ทรัพย์สิน หรือเก็บด้วยผลจากการหักภาษี ให้ส่วนราชการที่ได้รับเงินนั้นนำส่งคลังตามระเบียบหรือข้อบังคับที่รัฐมนตรีกำหนด เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดเป็นอย่างอื่น

ส่วนราชการใดได้รับเงินที่มีผู้มอบให้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ส่วนราชการนั้นใช้จ่ายในกิจการของส่วนราชการนั้นก็ต้องได้รับเงินที่เกิดจากทรัพย์สินซึ่งมีผู้มอบให้เพื่อหาดอกผลใช้จ่ายในกิจการของส่วนราชการนั้นก็ต้องได้รับเงินนั้นจ่ายเงินหรือก่อหนี้ผูกพันภายใต้เงื่อนไขที่ได้รับนั้นได้ และไม่ต้องนำส่งคลัง

ในกรณีส่วนราชการได้รับเงินตามโครงการข่วยเหลือหรือร่วมมือกับรัฐบาลต่างประเทศ องค์การสหประชาชาติ ทบทวนการขับถูพิเศษแห่งสหประชาชาติ องค์การระหว่างประเทศอื่นใด หรือบุคคลใดไม่ว่าจะเป็นเงินให้กู้หรือให้ปล่อย รวมทั้งเงินที่ส่วนราชการได้รับสืบเนื่องจากโครงการข่วยเหลือหรือร่วมมือเช่นว่านั้น รัฐมนตรีจะกำหนดเป็นอย่างอื่นโดยไม่ต้องนำส่งคลังก็ได้

รัฐมนตรีจะอนุญาตให้ส่วนราชการที่ได้รับเงินในกรณีต่อไปนี้ นำเงินนั้นไปใช้จ่ายโดยไม่ต้องนำส่งคลังก็ได้ คือ

(เมื่อหน้าถัดไป)

งบประมาณ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๗๗ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดให้อัตราค่าบริการสถานีขันส่งตามที่ได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง อันได้แก่ บรรดาเงินรายรับที่เกิดจากการดำเนินกิจการสถานีขันส่งผู้โดยสาร ถือเป็นรายรับที่ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินเท่านั้น มิได้เป็นรายเบียบที่กำหนดเกี่ยวกับประเภทของเงินรายรับที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดเก็บได้จากการประกอบกิจการสถานีขันส่งผู้โดยสารแต่อย่างใด

สำหรับข้อโต้แย้งที่ว่าการเรียกเก็บค่าบริการได้แต่เฉพาะที่คณะกรรมการควบคุม การขันส่งทางบกกลางกำหนดอัตราไว้แล้ว เมื่อพิจารณามาตรา ๑๑๕ วรรคสอง^๗ แห่งพระราชบัญญัติ การขันส่งทางบกฯ แล้ว จะเห็นว่า อธิบดีกรมการขันส่งทางบกมีอำนาจที่จะกำหนดค่าบริการ การขันส่งทางบกฯ แต่ต้องไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการควบคุมการขันส่งทางบกกลางกำหนด เท่านั้น มิได้ให้อำนาจคณะกรรมการควบคุมการขันส่งทางบกกลางเป็นผู้กำหนดทางบกกลางกำหนดเท่านั้น แต่ต้องไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการควบคุมการขันส่งทางบกกลางกำหนดอัตราขึ้นสูงกว่า ค่าบริการทุกชนิด เรื่องได้ที่คณะกรรมการควบคุมการขันส่งทางบกกลางเห็นควรกำหนดอัตราขึ้นสูงกว่า คณะกรรมการควบคุมการขันส่งทางบกกลางย่อมออกประกาศกำหนดอัตราสูงสุดได้ตามที่เห็นสมควร เรื่องได้ไม่เป็นการสมควรที่จะต้องกำหนดอัตราขึ้นสูง ผู้มีอำนาจจ่ายมีกำหนดอัตราค่าบริการได้ตามที่เห็นสมควร ดังจะเห็นได้ว่าการขันส่งทางบกฯ ได้กำหนดอัตราขึ้นสูงไว้ เช่น ค่าบริการห้องสุขา ค่าบริการที่จัดให้มีการจำนำยสินค้าเบ็ดเตล็ดและเครื่องดื่ม ทั้งนี้ ตามข้อ ๕^๘ แห่งระเบียบกระทรวงคมนาคม ว่าด้วยการรับจ่ายเงินค่าบริการสถานีขันส่ง กรมการขันส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๗๗

เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการควบคุมการขันส่งทางบกกลางได้กำหนด เฉพาะอัตราค่าบริการในการใช้สถานีขันส่งตามประกาศกรมการขันส่งทางบก เรื่อง การกำหนดอัตราค่าบริการสถานีขันส่งและระเบียบปฏิบัติการใช้สถานีขันส่งฯ เท่านั้น และมิได้มีบทบัญญัติของกฎหมายใดกำหนดอัตราค่าบริการสถานีขันส่งกรณีอื่นไว้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการถ่ายโอนภารกิจด้านการบริหารจัดการกิจการสถานีขันส่งผู้โดยสารจึงมีหน้าที่และอำนาจ

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๕)

(๑) เงินที่ได้รับในลักษณะค่าชดใช้ความเสียหายหรือสัมเปลืองแห่งทรัพย์สินและจำเป็นต้องจ่ายเพื่อบูรณะทรัพย์สินหรือจัดให้ได้ทรัพย์สินคืนมา

(๒) เงินรายรับของส่วนราชการที่เป็นสถานพยาบาล สถานศึกษา หรือสถานอื่นใดที่อำนวยบริการอันเป็นสาธารณประโยชน์หรือประชาชนเคราะห์

(๓) เงินที่ได้รับในลักษณะผลผลอยได้จากการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่

การจ่ายเงินตาม (๒) และ (๓) ต้องเป็นไปตามระเบียบที่ได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี และผู้อำนวยการ

^๗ ต่อมาพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๗๙ ได้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ วรรคท้า เป็นดังนี้ “การจ่ายเงินตาม (๒) และ (๓) ต้องเป็นไปตามระเบียบที่ได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีและผู้อำนวยการ ส่วนการจำนำยหุ้นและการซื้อหุ้นตาม (๔) ต้องเป็นไปตามระเบียบของกระทรวงการคลังที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการรัฐมนตรี” ซึ่งยังคงมีหลักการเข่นเดิม

มาตรา ๑๑๕ ฯลฯ

ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดค่าบริการในการดำเนินการของสถานีขันส่งไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการควบคุมการขันส่งทางบกกลางกำหนด

ฯลฯ

โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

ฯลฯ

ฯลฯ

ในการบริหารและดำเนินกิจการที่เกี่ยวเนื่องกับสถานีขึ้นส่งผู้โดยสาร รวมทั้งสามารถจัดหาประโยชน์ ตอบแทนการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินจากอาคารสถานีขึ้นส่งผู้โดยสารนั้น เพื่อนำมาบริหารจัดการ และพัฒนาส่างเสริมการดำเนินกิจการสถานีขึ้นส่งผู้โดยสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป ดังนั้น เมื่อเทศบาลครลำปางมีหน้าที่และอำนาจในการบริหารจัดการสถานีขึ้นส่งผู้โดยสาร จังหวัดลำปางแล้ว หากเทศบาลครลำปางประสงค์จะจัดเก็บค่าเช่าซองจ้างนำยตัวโดยสาร ภายในอาคารสถานีขึ้นส่งผู้โดยสารจังหวัดลำปางจากผู้ประกอบการขึ้นส่งและให้ตกเป็นรายได้ จากทรัพย์สินของเทศบาล โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๖ (๓)^(๓) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สิน พ.ศ. ๒๕๔๓ แล้ว เทศบาลครลำปางย่อมสามารถเรียกเก็บค่าเช่าซองจ้างนำยตัวโดยสารภายในอาคารสถานีขึ้นส่งผู้โดยสารจังหวัดลำปางให้เหมาะสม และถูกต้องตามที่กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกำหนดได้

(นางสาวจารุวรรณ เยงตระกูล)

เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมษายน ๒๕๕๒

“มาตรา ๖๖ เทศบาลอาจมีรายได้ตั้งต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๓) รายได้จากทรัพย์สินของเทศบาล

ฯลฯ

ฯลฯ